

Cywilizacja miłości

Chciałabym zwrócić uwagę na ważną inicjatywę, której realizacja tak potrzebna jest dzisiejszemu, skłóconemu i egoistycznemu światu. Oto jej definicja:

*Termin „cywilizacja miłości” znalazł się w powszechnym obiegu od roku 1975. Zadomowił się on nie tylko w refleksji teologicznej, ale także filozoficznej czy w publicystyce. Twórcą pojęcia jest papież Paweł VI, zaś wielkim zwolennikiem – Jan Paweł II. Cywilizacja miłości oznacza cywilizację integralną, która dotyczy całego człowieczeństwa. Cechuje się autentycznym rozwojem człowieka i wspólnoty ludzkiej. Tylko taką cywilizację - według Jana Pawła II - może cechować prawdziwy humanizm. **Cywilizacja miłości** to moralno-społeczny ład, oparty na odpowiedniej hierarchii wartości, pierwszeństwie etyki przed techniką, ludzi przed rzeczami, wartości duchowych przed materialnymi. Idea ta może zostać urzeczywistniona, gdy w jej tworzenie zaangażują się wszyscy ludzie dobrej woli, bez względu na różnice światopoglądowe, opierając przy tym swoje działania na miłości, sprawiedliwości, prawdzie, solidarności i wolności.*

Głębszy sens rozumienia słowa cywilizacja, użytego w sformułowaniu cywilizacja miłości, ma wymiar bardziej humanistyczny niż polityczny. Do cywilizacji w tym znaczeniu zalicza się nie tylko przejawy organizacji życia społecznego (jak na przykład ustroje, przemysł), ale również wytwory duchowe człowieka, należące do dziedzin: nauki, sztuki i moralności. Istotą tak pojętego terminu cywilizacja jest kultura.

Budowanie cywilizacji miłości opiera się na prawdach wiary Ewangelii i jej drogowskazach moralnych. Jej tworzenie jest odpowiedzią na rozprzestrzenianie się cywilizacji śmierci, a także próbą rozwiązania problemów współczesnej ludzkości. Idea cywilizacji miłości pokazuje, że można żyć według wartości ewangelicznych nawet w dzisiejszym świecie. Co ważne, każdy człowiek może opowiedzieć się za cywilizacją życia, pokazując swoją postawą świadectwo przestrzegania zasad służących nie tylko swojemu szczęściu, ale też dobru drugiego człowieka.

Obecnie dążeniu do europejskiej jedności towarzyszą napięcia między chrześcijańską **cywilizacją miłości**, a ideami, które Karol Wojtyła określił jako „kultura śmierci”. Cywilizacja miłości, w przeciwieństwie do kultury śmierci, w pozytywny sposób odzwierciedla stosunek do Boga i drugiego człowieka. Opiera się na pokoju, solidarności, sprawiedliwości i wolności. Papież zwraca uwagę, iż współczesny świat w wielu kwestiach oddalił się od Boga i potrzebuje jasnego określenia kierunku właściwego rozwoju, opartego na podstawowych wartościach uniwersalnych. Europejska wspólnota jest w dzisiejszych czasach zagrożona przez wypracowane przez siebie „wartości” – jak konsumpcjonizm, alienacja człowieka, nihilizm moralny. Na ten kryzys należy odpowiedzieć cywilizacją życia, opartą na wartościach, które znajdują urzeczywistnienie w Jezusie Chrystusie. Jan Paweł II nierzadko w swoich wypowiedziach kreślił wizję zjednoczonej Europy, opartej na fundamentach bliskich chrześcijańskiej tradycji. Jego zdaniem integracja powinna bazować zarówno na bogactwie i dokonaniach poszczególnych kultur, jak i na nieustającej trosce o losy europejskiej cywilizacji.

Papież Jan Paweł II uczy, że ważnym aspektem budowania **cywilizacji miłości** jest rodzina. Zgoda w narodzie jest zależna w znacznej mierze od tego, jaki jest „stan” podstawowej komórki społecznej. Rodzina opierająca się na fundamentach zgodnych z podstawowymi wartościami uniwersalnymi, prowadząca mądre i pracowite życie, jest podstawą budowania społeczeństwa opartego na tolerancji, pokoju i sprawiedliwości.

Godność ludzka jest niezbywalnym prawem, przysługującym każdemu człowiekowi i stanowi istotny aspekt budowy cywilizacji miłości. Jan Paweł II wielokrotnie podkreśla, że nadprzyrodzona i naturalna godność przysługuje każdej osobie. Zdolność intelektualnego poznania, wolność, miłość, czynią człowieka najwyższym stworzeniem Bożym na Ziemi, ale też zobowiązują do poszanowania tych wartości w życiu innych ludzi. Przestrzeganie praw człowieka musi być w cywilizacji miłości respektowane.

Jan Paweł II przypomina, że zdobycze współczesnego świata mogą bardzo łatwo obrócić się przeciwko człowiekowi, jeśli nie będzie potrafił z nich umiejętnie korzystać, kierując się przede wszystkim sercem. W każdej sytuacji, zgodnie z nauką Karola Wojtyły, należy pamiętać o prymacie „być nad mieć”, miłosierdzia nad sprawiedliwością, etyki nad techniką i osoby nad rzeczą. Człowiek właściwie kształtowany jest tylko przez takie wartości jak: prawda, dobro, oparcie postępowania na prawdach głoszonych przez Jezusa Chrystusa, poszanowanie godności innej osoby.

Z inicjatywy Jana Pawła II. Powstał Ruch Społeczny KU CYWILIZACJI MIŁOŚCI, niosący krótkie hasła uznawania prymatu:

osoby przed rzeczą
więcej być przed więcej mieć
etyki przed techniką
miłosierdzia przed sprawiedliwością

Ja dodałabym jeszcze: raczej dawać niż brać

Dziś tak walczy się o sprawiedliwość, a ja znam takie powiedzenie,
że

sprawiedliwość będzie w piekle, a w niebie jest Łaska.

Chrześcijaństwo niesie w sobie optymizm, to wiara, nadzieja i miłość. Bez wiary nie ma nadziei, a wszystko ogarnia Miłość, czyli Bóg.

Budujmy Cywilizację Miłości

uznając prymaty:

OSOBY przed RZECZĄ
WIĘCEJ BYĆ przed WIĘCEJ MIEĆ
ETYKI przed TECHNIKĄ
MIŁOSIERDZIA przed SPRAWIEDLIWOŚCIĄ

Zło dobrem zwyciężaj!

Let's build a Civilization of Love

accepting the priorities of:

*person before thing
being rather than having
ethics before technology
mercy before justice*

Conquer evil with good!

„Misja Chrystusa powierzona Kościołowi
nie została jeszcze wypełniona do końca (...),
lecz dopiero się rozpoczyna i w jej służbę musimy zaangażować
wszystkie nasze siły”

*„The mission of Christ which is entrusted to the Church
is still very far from completion (...),
but is only beginning and we must commit ourselves
wholeheartedly to its service”*

Apostol Miłości – Apostle of Love

Ruch Społeczny ku CYWILIZACJI MIŁOŚCI – Wspólnoty Nadziei
Kraków, ul. Warszawska 1, tel. 421-42-25